

U S T A W A

z dnia 31 stycznia 1959 r.

o zmianie ustawy o podatku od wynagrodzeń.

Art. 1. W ustawie z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 i z 1956 r. Nr 44, poz. 201) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) w ust. 1 dodaje się nowy pkt 21 w brzmieniu:

„21) udziały członków spółdzielni pracy wypłacane poszczególnym członkom z czystej nadwyżki pod jakimkolwiek tytułem (w tym również z tytułu nagród, zapomóg i innych świadczeń) do wysokości 25% stałego wynagrodzenia rocznego członka spółdzielni; za roczne wynagrodzenie stałe w rozumieniu zdania poprzedzającego uważa się sumę wypłat dokonanych członkom spółdzielni w roku poprzedzającym w oparciu o przepisy płacowe z tytułu usług świadczonych na

rzecz spółdzielni bez doliczenia wypłat z tytułu podziału nadwyżki bilansowej, nagród, zapomóg i innych świadczeń na rzecz poszczególnego członka oraz prac zleconych, a u członków spółdzielni, którzy w roku poprzedzającym nie byli członkami spółdzielni, doprowadzone do stosunku rocznego wynagrodzenie za pierwszy przepracowany w danym roku pełny miesiąc kalendarzowy.”,

b) dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. Upoważnia się Ministra Finansów do zwalniania od podatku wynagrodzeń otrzymywanych przez członków spółdzielni pracy zatrudnionych w punktach usługowych spółdzielni, jeżeli te punkty podlegają opodatkowaniu w formie ryczałtu.”;

2) w art. 9:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli podatnik otrzymuje wynagrodzenie od więcej niż jednego płatnika podatek od wynagrodzenia otrzymanego od drugiego płatnika oblicza się według stopy procentowej właściwej dla wypłaconego wynagrodzenia ze zwykłą o 50%. Jeżeli jednak wynagrodzenie nie przekracza 770 zł miesięcznie, 177 zł tygodniowo lub 31 zł dziennie, stopa procentowa podatku wynosi 5% bez względu na wysokość wynagrodzenia. Od wynagrodzenia otrzymanego od trzeciego i dalszych płatników podatek pobiera się ze zwykłą o 100%, a jeżeli wynagrodzenie nie przekracza kwot wymienionych w zdaniu poprzedzającym — według 7-procentowej stopy podatku bez względu na wysokość wynagrodzenia. Jeżeli suma tak obliczonego podatku od wynagrodzenia otrzymanego od drugiego i dalszych płatników oraz podatku od wynagrodzenia otrzymanego od pierwszego płatnika byłaby wyższa od kwoty podatku należnego od łącznej sumy wynagrodzeń według właściwej dla niej stopy podatku, podatek od wynagrodzenia otrzymanego od drugiego lub dalszych płatników może być na wniosek podatnika obliczony w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od łącznej sumy wynagrodzeń według właściwej dla niej stopy podatku a podatkiem należnym od wynagrodzenia otrzymanego od pierwszego płatnika. Dla innych okresów wypłaty Minister Finansów określi w drodze rozporządzenia kwotę, do wysokości której ma zastosowanie stopa procentowa 5% lub 7%.”

b) w ust. 8 w zdaniu pierwszym po wyrazach „bez zwykłości” dodaje się wyrazy „lub jak od drugiego bądź trzeciego płatnika”;

c) w ust. 9 w zdaniu pierwszym po wyrazach „bez zwykłości” dodaje się wyrazy „lub jak od drugiego bądź trzeciego płatnika”;

d) w ust. 9 w zdaniu ostatnim wyrazy „w myśl ust. 7” zastępuje się wyrazami „w wysokości określonej dla wynagrodzeń otrzymywanych od trzeciego lub dalszych płatników”;

3) w art. 10 ust. 1 wyrazy „określonych w art. 11” zastępuje się wyrazami „określonych w art. 10a i 11”;

4) po art. 10 dodaje się nowy art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a 1. Od wynagrodzeń nie pozostających w stosunku pracy:

1) adwokatów — członków zespołów adwokackich z tytułu kierownictwa tych zespołów oraz uczestnictwa w nich,

2) osób zbierających zamówienia oraz dokonujących skupu lub zajmujących się organizacją skupu

3) sprzedawców, którzy działają wyłącznie w imieniu i na rachunek gospodarki społecznej,

4) osób (kolektorów) trudniących się sprzedażą losów loterii, sprzedażą kuponów i pobieraniem opłat za

udział w zakładach, konkursach sportowych i innych grach oraz sprzedażą materiałów informacyjnych i reklamowych związanych z tymi grami

— podatek oblicza się według następującej skali:

od wynagrodzeń z okresem wypłaty miesięcznym:

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia w okresie wypłaty w zł		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	551	650	2,2
2	650	750	2,8
3	750	850	3,4
4	850	950	4,0
5	950	1 050	4,7
6	1 050	1 150	5,3
7	1 150	1 250	6,0
8	1 250	1 350	6,5
9	1 350	1 450	7,2
10	1 450	1 550	7,8
11	1 550	1 650	8,4
12	1 650	1 750	9,0
13	1 750	1 850	9,7
14	1 850	1 950	10,3
15	1 950	2 050	11,0
16	2 050	2 150	11,7
17	2 150	2 250	12,3
18	2 250	2 350	13,0
19	2 350	2 450	13,7
20	2 450	2 550	14,4
21	2 550	2 650	15,0
22	2 650	2 750	15,7
23	2 750	2 850	16,4
24	2 850	2 950	17,1
25	2 950	3 050	17,6
26	3 050	3 150	18,2
27	3 150	3 250	18,7
28	3 250	3 350	19,2
29	3 350	3 450	19,5
30	3 450	3 550	19,8
31	3 550	3 650	20,1
32	3 650	3 750	20,4
33	3 750	3 850	20,7
34	3 850	4 000	21,1
35	4 000	5 000	21,5
36	5 000	5 250	30,0
37	5 250	6 000	33,0
38	6 000	7 500	36,0
39	7 500	9 000	39,0
40	9 000	10 500	42,0
41	10 500	12 000	45,0
42	12 000	13 500	48,0
43	13 500	15 000	51,0
44	15 000	17 000	54,0
45	17 000	21 000	57,0
46	21 000	25 000	61,0
47	25 000	—	65,0

2. Suma podatku należna od każdego odrębnie opodatkowanego wynagrodzenia nie może wraz ze zwykłą przekroczyć 65% podstawy obliczenia podatku.”

5) w art. 11 ust. 1 po wyrazach „art. 4 ust. 2” dodaje się wyrazy „z wyjątkiem wynagrodzeń przekazywanych za granicę w walucie zagranicznej”, dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 oraz dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wynagrodzenia przekazywane za granicę w walucie zagranicznej podlegają opodatkowaniu w wysokości do 40% wynagrodzenia i bez uwzględnienia kosztów uzyskania. Wysokość stawek podatku od tych wynagrodzeń ustala Minister Finansów w drodze rozporządzenia. ;

6) w art. 12 ust. 1 wyrazy „art. 10 i 11” zastępuje się wyrazami „art. 10, 10a i 11”;

7) w art. 14 ust. 1 pkt 1 skreśla się wyrazy „lub niezamężnych”;

8) w art. 15:

a) w ust. 1 pkt 1—3 otrzymują brzmienie:

- „1) kwoty 1.500 zł przy miesięcznym okresie wypłaty,
- 2) kwoty 340 zł przy tygodniowym okresie wypłaty,
- 3) kwoty 60 zł przy dziennym okresie wypłaty. ;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Uzupełniający podatek przy wynagrodzeniach z okresem wypłat miesięcznym oblicza się według następującej skali:

Stopień wynagrodzenia	Wynagrodzenie wypłacone w okresie wypłaty w zł		Suma uzupełniającego podatku w złotych
	ponad	do	
1	—	551	175
2	551	650	156
3	650	750	145
4	750	850	135
5	850	950	121
6	950	1 050	105
7	1 050	1 150	89
8	1 150	1 250	69
9	1 250	1 350	50
10	1 350	1 500	24

Art. 2. Upoważnia się Ministra Finansów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 i z 1956 r. Nr 44, poz. 201) z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy i przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu oraz zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń wypłaconych po dniu 1 marca 1959 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*